

«El procediment contra Francesc Homs i els altres encausats pel 9N al Tribunal de Comptes és d'una hostilitat evident»

ENTREVISTA. Montse Rosell Martí, advocada experta en dret administratiu i civil, ha treballat al despatx Roqueta-Torras i ara comparteix feina amb Neus Frontal al despatx conjunt del passeig de Pere III. Actualment porta la defensa de Francesc Homs, exconseller de la Generalitat. Nacionalista convençuda, des del febrer del 2010 fins al gener del 2012 va ser presidenta del Comitè Local de CDC a Manresa. Directora de l'Alberg del Carme del 1992 al 2004, durant dos anys va treballar per al departament de Joventut de la Generalitat. Va ser membre fundadora del Bloc d'Estudiants Nacionalistes (BEN) a la Universitat.

Foto: Francesc Rubí

? Què et fa entrar amb només 15 anys a la Joventut Nacionalista de Catalunya?

? De petita, un oncle capellà, Ton Martí, que era el rector a Sant Joan de les Abadesses, va fer que la qüestió nacional m'atragués sempre més, arran del proselitisme que ens en va fer a tots els germans. Quan Jordi Pujol, expresident de la Generalitat, va fer una visita al monestir, es va acostar a tres nenes, i ens va comentar: «Què diuen aquestes pubilles tan maques de Sant Joan»? En dir-li que era de Manresa, va respondre: «les de Manresa també són maques». Aleshores, m'agradava molt Pujol, ara no. Als 15 anys, estudiava a l'Institut Francès del carrer de Puigterrà de Baix, i al pis de dalt hi havia la seu de Convergència. Anava cada dia a francès i un dia vaig trucar a la porta de CDC i em va obrir Jordi Moltó. A la JNC participo en assemblees, trobades i acampades, i em formo políticament. Jordi Rodó era cap de col·lectiu i debatíem sovint. M'agrada molt parlar de política, però encara m'agrada més ser advocada.

? Què és la FNEC i el BEN?

? En l'etapa universitària a la facultat de Dret, alguns estudiants entrem a la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC), on conec Joaquim Forn, que també estudiava a la facultat, amb qui tinc amics en comú. Col·laboro en la redacció del butlletí intern, participo en reunions, assemblees i en l'enganxada de cartells en les campanyes d'eleccions. Formo part de la gestora que va fundar el Bloc d'Estudiants Nacionalistes (BEN), a Puigcerdà on redactem els estatuts per implantar el model de la FNEC a l'àmbit de la secundària i n'expliquem el projecte arreu de Catalunya. El nostre contacte del BEN a Manresa va ser David Martínez.

? T'has vist més amb Quim Forn?

? Sí, ara que està pres he anat a Estremera a veure'l. Quan va venir a fer el míting de Junts per Catalunya a la Plana de l'Om, uns quants vam anar a sopar amb ell. Hi mantinc una bona amistat. És molt dur el que està passant. Poder-lo visitar com a advocada, sense límit de temps, és un privilegi que no puc desaproveitar. Estic molt convençuda de la injustícia del seu empresonament, no tinc cap dubte que són presos polítics als quals mai podrem agrair prou la fermesa. I visc amb el desig que aquest malson s'acabi aviat.

Alberg del Carme

? Com valoren l'etapa de directora de l'Alberg del Carme?

? Van ser dotze anys vigorosos i positius professionalment, i també personalment, perquè és quan neixen els meus fills. Quan aterro a l'alberg, vaig ser la segona directora, estava tot per fer. Comptàvem la gent per pernoctacions: en arribar eren 6.000, en marxar, 19.000. Quan vaig arribar-hi es tancava els diumenges a la tarda, migdies i vespres. No s'hi feien àpats, totes les habitacions eren grans. Com a instal·lació estètica era preciosa, obra de l'arquitecte manresà Ton Baraut, però estava infravalorada i calia donar-hi contingut. Vam començar a fer esmorzars i després tots els àpats. Vam obrir tot el dia, diumenges inclosos, i vam fer anar la residència. Ens venien els nois del Camp d'Aprenentatge del Bages, de la Culla; vam fer programes i quaderns de tallers per les escoles... La feina em va agradar molt; l'Alberg està situat al centre de Manresa i vivia molt el batec de la ciutat: ens interferíem. Per la Festa Major, rebíem els grups que participaven a les danses de l'Oreneta d'Or; per la Llum, uns altres; durant la Fira de l'Aixada teníem els organitzadors. Durant els campionats de ball de saló al Congost, alguns participants venien a dormir a l'Alberg... Va ser una etapa en què vaig conèixer molta gent. Tot i així, tenia clar que volia exercir d'advocada.

? Vas tenir suport des de Barcelona?

? Si, des de la direcció de Barcelona em van donar suport per fer-hi obres i projectes, que tenien un rendiment immediat. Tothom va veure bé l'impuls a la residència, perquè no n'hi havia cap a Manresa, excepte la de les monges del Sagrat Cor, que tenien una clientela molt diferent. Em vaig posar en contacte amb Valentí Martínez, de la FUB, que aleshores era una Fundació petita però eficient, i amb Imma Torra, de la UPC, que em van ajudar com tothom, per convèncer l'empresa pública a fer les obres de les habitacions en un estiu, perquè els estudiants poguessin disposar de seguida d'una sala d'estudi i una altra d'informàtica, novetat aleshores. Vivia al ritme de la ciutat, dins l'alberg, en un pis ben equipat, però amb manca d'intimitat, i amb els anys m'hi ofegava. Vam fer dues habitacions a l'habitatge, i en ficar-hi estudiants ja estava justificat que en pogués marxar. En aquells moments, la demanda d'estudiants era el doble de les 31 places que teníem.

? Un Alberg a Manresa deu tenir les seves particularitats, oi?

? I tant. Sempre vaig tenir clar que havia d'anar a buscar la gent, perquè l'alberg tingués una raó de ser i vaig descobrir realment la ciutat: em va enriquir anar a la Cova, on el pare Vadell, m'explicava que els pelegrins es quedaven a dormir a Barcelona. Li vaig oferir l'Alberg i la possibilitat d'estar-se a Manresa, com a ciutat importantíssima per als jesuïtes. Em va mostrar el documental sobre la Cova i em vaig sentir orgullosa com a manresana, perquè era d'aquí i no coneixia que els anys més importants de la vida de Sant Ignasi els va viure a Manresa, on va fer els exercicis espirituals. Fins i tot ens vam trobar que havíem d'obrir alguns dies de l'agost (únic mes que podíem tancar) perquè teníem demanda de grups que venien per influència dels jesuïtes. Vam pactar uns preus econòmics per als clients d'empreses com la manresana Crash, especialitzada en tècnics de so, que rebia professionals de tot l'estat, majoritàriament joves, o amb un institut de quiromassatge. Al mes de juliol, sobretot, s'organitzaven a l'alberg les estades lingüístiques de la Generalitat, és a dir, colònies amb immersió lingüística. Des de l'alberg organitzàvem excursions a Cardona i Montserrat, o piragüisme al parc de l'Agulla i jocs de pistes al barri Antic. Fèiem acords amb estudiants joves a qui agradava estar-s'hi perquè l'allotjament era molt adequat a les seves necessitats, sempre amb la filosofia de compartir, tot i saber preservar la intimitat. Potser per això l'alberg en alguns moments es va trobar desfasat, ja que la majoria

d'habitacions eren grans i es van haver de fer moltes obres amb posterioritat per reconduir-ho.

Foto: Francesc Rubí

Advocada

? Com a advocada t'especialitzes en dret administratiu, inclòs el Tribunal de Comptes?

? Exerceixo com a advocada des del 2004. De sempre, l'especialitat que m'ha apassionat més ha estat la del dret administratiu. La meua experiència anterior al Tribunal de Comptes havia estat la defensa de cinc regidors de l'Ajuntament de Moià. El cas va ser molt mediàtic i afectava el mandat de l'alcalde Josep Montràs, per bé que jo no vaig portar la seva defensa, sinó tan sols la de cinc regidors als quals es va encausar únicament i exclusivament per haver votat a favor, en un Ple, de posar gespa i fer uns vestuaris al camp de futbol. Va ser una ximpleria de procediment, que va fer patir innecessàriament molta gent. Jo defensava cinc regidors, bona gent, del poble. A ells, però també als regidors de l'oposició, se'ls acusava d'haver sobreendeutat l'Ajuntament. Al final la majoria van ser exculpats de tot. Finalment, ni l'Ajuntament de Moià ni el ministeri fiscal van presentar demanda en contra seva i es va arxivar l'expedient.

? Ets l'advocada de Francesc Homs. Com està el tema actualment?

? S'ha acabat la fase prèvia i s'han citat les parts a posar les demandes per part de Societat Civil Catalana i Abogados Catalanes per la Constitució. Fins ara s'ha fet la instrucció, per part de la instructora delegada i ara està a punt de començar el procés judicial. El Tribunal de Comptes va fer una instrucció contra Artur Mas, Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Oms, a qui embarguen. Van haver d'avaluar amb molt poc fonament jurídic. El tribunal considera que per al 9N es van destinar 5 milions d'euros i presumptament els en fa responsables, quan ja havien estat jutjats penalment i condemnats a penes d'inhabilitació. Com a procediment de "reintegrant per abast" és una bestiesa. Hi ha una partida de 3 milions d'euros que correspon als ordinadors que es van fer servir el 9N. Es van comprar per a les escoles de Catalunya i l'endemà es van dur a les seves destinacions. Ara ho reclamen, malgrat saber tothom que els ordinadors van anar a parar a les escoles. S'ha de sobreseure perquè no hi tenen cap responsabilitat. Per mi és una experiència professional brutal poder representar Francesc Homs i espero estar a l'alçada d'un procediment d'aquest tipus, amb una hostilitat evident per part del Tribunal de Comptes, ja que malgrat conservar les formes, té un comportament impropri.

? Com va anar el judici per ocupació d'una casa a Sitges de la família Muntaner Spagnolo?

? Conec la propietària, Pilar Muntaner, a qui vaig fer la demanda com una clienta més. El seu avi italià va treballar per a Pirelli a Vilanova i la Geltrú, es va instal·lar a Sitges i després a Manresa. En guanyar el plet no hi havia manera de fer fora els dos ocupants, un nord-americà i un haitià, que hi portaven dos anys. Va enviar una carta a "La Vanguardia" que li va fer un reportatge a la secció "Viure". Després s'hi va apuntar TV3, que també va donar la notícia. Tot plegat va servir perquè la comissió judicial posés en marxa l'ordre de desallotjament, que era del novembre, i no es va fer efectiva fins a l'abril, quan una sentència s'ha de fer complir en 20 dies.

Tripartit

? Com va quedar el cas de la mesquita del carrer de la Séquia?

? Actualment sembla que està legalitzada, però encara em plantejo per què, ja que no entenc com

pot dedicar-se al culte, al lloc on es va obrir. Vaig fer-hi molta feina, perquè era un tema que m'apassionava des d'un punt de vista professional, però va coincidir amb el moment en què vaig marxar del despatx Roqueta-Torras. En aquella època la regidora d'Urbanisme era Àngels Mas. Sempre m'he preguntat: Si la normativa deia que a menys de tres metres no s'hi podia fer i els bombers n'havien fet un informe contrari, com és que finalment es va legalitzar? Qui ho va permetre i per què? No és una bestiesa deixar obrir una mesquita on un policia no pot aparcar el cotxe per fer un simple control?

? Com vas viure aquella etapa dominada pel tripartit municipal?

? Pel que fa a Urbanisme, la meua opinió és horribosa. És l'època que vaig tenir més plets amb l'Ajuntament de Manresa. Mai no vaig entendre com es donaven les llicències i encara menys la intransigència que hi havia i l'autoritarisme amb què s'actuava. Recordo anar sovint a consultar expedients com a professional i que em posaven entreancs. Sens dubte, no va ser una bona època.

? Que va culminar amb el pàrquing de la Reforma, oi?

? Mai no he entès com durant uns anys en què tots els ajuntaments de Catalunya fan un esforç per millorar les infraestructures dels seus municipis, a Manresa ho van destinar tot a un pàrquing. Una ciutat amb tantes mancances, calia que hipotequés el seu futur durant tants anys per un pàrquing? Quina tristesa!

? Continues veient Manresa com una ciutat grisa?

? Sí. M'ha decebut tot el que s'ha fet fins ara, tot i que si haguessin continuat els socialistes, potser haurien fet el mateix. Reconec que s'ha fet endreça en les finances i poca cosa més. Com que m'estimo molt Manresa, m'agradaria una ciutat millor i ambiciosa. No entenc que de l'esplendor del segle XIX s'hagi passat a diluir-se al XXI. No hi ha cap projecte de ciutat elaborat. Estem lluny de les campanyes de Pasqual Maragall de crear consciència de creure en la ciutat, amb eslògans com "Barcelona posa't guapa", abans de les Olimpíades i de la ciutat oberta al mar. Ben al contrari, Manresa perd vida i el comerç que tenia, i el que veig no m'agrada. Segur que es pot fer molt més.

? És lògic que encara es discuteixi si Manresa ha de ser capital de la Catalunya Central?

? No, però és una conseqüència de la manca de lideratge. Tenim organismes judicials, serveis mèdics amb el gran hospital de Sant Joan de Déu, tres vegades més població que Vic, que ens planta cara, perquè està segura de si mateixa. Ens falta ambició. No puc entendre que arreglin els forats de l'avinguda de les Bases però no siguin capaços d'enquitrancar-la, quan és la via principal d'una de les zones més boniques de la ciutat. Després d'uns anys de deixadesa, abans de les eleccions s'arreglarà alguna cosa, però no ens podem sentir orgullosos de la ciutat. Per què manresans i gencs se'n van fora?

Presidenta local de CDC

? Com valores la teua curta etapa com a presidenta del Comitè Local de CDC a Manresa?

? Bona i reeixida. Vaig aprendre molt, ja que soc una persona amb inquietuds, que gaudeixo de la feina que faig. L'endemà que es va formar el segon tripartit em vaig afiliar a Convergència. Miquel Vivó era el cap del Comitè Local, on vaig entrar. Creia en el partit i buscava gent de generacions més joves, per revitalitzar-lo. Després ho va ser Alexis Serra, que era el cap de

l'oposició. Tots dos vam treballar fort i il·lusionats compartint el projecte de cercar una alternativa a l'ajuntament tripartit. Teníem un local antic i un partit obsolet que calia modernitzar i fer les coses d'una altra manera.

? Com era la teva relació amb David Bonvehí?

? Bona. Vam fer un bon tàndem, ja que era el president del comitè comarcal. Ens vam entendre bé, treballant molt i fent bona feina, ell a la comarca i jo en l'àmbit local. Manresa és un lloc complicat, on calia cosir ferides dins del partit, en un moment difícil. Ens vam menjar molts gripaus junts, però el procés es va fer bé. El David em va fer costat i no en tinc cap queixa. Vam obrir el partit, tot fent debats sobre el candidat amb sopars al Cube, on intervenien presidents locals, alcaldables i gent diversa, però de forma interna, amb discreció, perquè no volíem que transcendís. I ho vam aconseguir. Aleshores anàvem junts amb Unió i vam establir bones relacions amb Pere Ribera, president del comitè comarcal, i Josep M. Clotet, del local, una persona encantadora.

? Com veus el futur polític?

? Incert. Crec que l'opció de Junts per Catalunya acabarà tirant endavant i és la meua opció. El PDeCAT s'ha convertit en un partit més, però aquesta fórmula està superada. El darrer congrés, fundacional, no va anar bé perquè les bases ens vam revoltar, ja que estàvem molt enfadades pel tema de la corrupció. Es va haver de modificar tot des de l'executiva als estatuts, improvisant un nom que no agrada a ningú. Noves fórmules per a nous moments. Però crec que no ens en vam sortir. En el congrés es va aprovar que es farien primàries per escollir qualsevol càrrec. Van presentar al Consell Nacional un reglament on assenyalaven que a l'hora de triar els alcaldables, en els municipis de menys de 100.000 habitants, si l'alcalde ja era del PDeCAT, no caldria fer primàries. Ho vaig denunciar al David Bonvehí, la Mercè Conesa, presidenta del Consell Nacional, i als consellers nacionals. Ho van aprovar, però ho vaig impugnar a la Comissió de Transparència del partit, que em va donar la raó. Els fan por les primàries! La democràcia no ens pot fer por.

? El futur és Junts per Catalunya?

? Exacte. La fórmula de Junts per Catalunya és molt més engrescadora. Un moviment que pretén ampliar la base més enllà d'una o diverses formacions polítiques, per aconseguir reptes comuns. Aquest és l'objectiu final. En el PDeCAT, on encara estic associada, com a la resta de formacions polítiques, es continua funcionant amb la mateixa mentalitat de partit, amb la rigidesa de les seves estructures i el funcionament del com sempre. I piramidal, de dalt cap a baix. Ho vaig trobar un atac brutal als estatuts i a la democràcia interna del partit.

El perfil

Foto: Francesc Rubí

Montse Rosell Martí neix a Manresa l'11 d'octubre de 1966. Filla del també manresà i empleat de banca al Banesto, Amadeu, i de Teresa, provinent de Taradell, és la novena d'onze «M'ha marcat molt a la vida, perquè la gent no m'atabala a casa ni em preocupa que el sofà estigui ben posat». Nascuda al carrer de les Tortonyes del Poble Nou, va a l'escola del barri, l'Ave Maria, on s'estarà fins a 8è d'EGB, d'on passa al Camps i Fabrès per fer-hi BUP i COU. Ingressa a la Universitat de Barcelona, on es llicenciarà en Dret el 1990. Els dos darrers anys va fer la passantia en un despatx de Barcelona, on diu que va aprendre a redactar demandes. Des del 15 anys militava a la Joventut Nacionalista de Catalunya. En l'etapa formativa de la Universitat, treballa activament a la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (FNEC), d'on sortirà el Bloc d'Estudiants Nacionalistes (BEN) per incidir en l'àmbit de la secundària, d'on és membre de la gestora fundadora. Treballava els estius a Vallter 2000 -on feia de monitora de colònies de nens i nenes a la casa Pastuira-, de cangur o com a hostessa als estands d'algunes fires com ExpoBages. Es casa amb Enric Oller, amb qui tenen dos fills: Jordi i Meritxell. Durant dos anys

treballa com a funcionària al departament de Joventut dels Serveis Territorials de Barcelona. Al cap de dos anys de la seva inauguració passa a dirigir l'Alberg de Joventut del Carme (1992-2004). El 2004 entra al despatx dels companys Ramon Roqueta i Mercè Torras, on s'especialitza en dret administratiu i s'ocupa de l'àrea de família. S'hi estarà fins al 2009, en què passarà al nou despatx del passeig de Pere III, on treballa actualment amb l'advocada Neus Frontón. Continua com a especialista de dret administratiu i també es dedica al civil. Forma part de l'equip d'assessors de Xavier Trias a l'Ajuntament de Barcelona. Des del febrer del 2010 fins al gener del 2012 és presidenta del Comitè Local de CDC a Manresa. Va participar en les eleccions europees a les llistes de Galeuska, amb Ramon Tremosa. Sòcia entusiasta de l'ICL Manresa de bàsquet, es desplaça amb moto per la ciutat i participa en tertúlies del Canal Taronja.